

Mál nr. 353/2018

M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðanna A og B

Árekstur á bifreiðastæði við Fiskitanga.

Gögn.

Málskot, móttakið 1.11.2018 ásamt fylgiskjöllum nr. 1-3.
Bréf V, dags. 7.1.2019.

Málsatvik.

Árekstur varð á bifreiðastæði við Fiskitanga. Samkvæmt því sem fram kemur í lögregluskýrslu voru ökumenn bifreiðanna A og B að aka afturábak úr stöðureitum sínum í aðdraganda árekstursins. Ákoma er á vinstra afturhorni bifreiðar A og aftan á hlífðarloki fyrir varadekk sem staðsett er aftan á afturhlera bifreiðarinnar B. Í lögregluskýrslu er haft eftir ökumanni B, að hún hafi verið að aka bifreið sinni aftur á bak úr bifreiðastæði og að ökumaður A hafi einnig verið að baka úr stæði fyrir aftan hana þannig að bifreiðarnar lentu saman. Ökumenn bifreiðanna hafi rætt saman og ákveðið að fylla út tjónstilkynningu en þegar þær voru að því hafi þeim ekki borið saman um stöðu bifreiðanna og því leitað til lögreglu. Í lögregluskýrslu kemur fram að M, ökumaður A hafi haft sömu sögu að segja og ökumaður B um að þeim hafi ekki borðið saman um stöður ökutækjanna og því leitað til lögreglu.

M, ökumaður B lýsir málsatvikum þannig í málskoti að bifreið hennar hafi verið orðin kyrrstæð áður en árekstur varð. Hún hafi því ekki verið að bakka þegar áreksturinn varð og verði áreksturinn þar af leiðandi einungis rakinn til þess að ökumaður A hafi ekki gætt nægilega að sér við akstur aftur á bak. Þá vísar M til framburðar vitnis sem staðfestir að B hafi verið orðin kyrrstæð þegar árekstur varð.

Álit.

Í málinu liggur fyrir lögregluskýrsla þar sem haft er eftir ökumönnum beggja bifreiða að þeir hafi ekið aftur á bak í aðdraganda árekstursins. Í 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga kemur fram að ökumaður skuli „áður en hann snýr ökutæki eða ekur því aftur á bak, ganga úr skugga um, að það sé unnt án hættu eða óþæginda fyrir aðra.“ Bæði ökumanni bifreiðar A og B bar því að gæta sérstaklega að annarri umferð í aðdraganda árekstursins. Þó litið væri til þess sem fram kemur í málskoti M um að ökumaður bifreiðar B hafi stöðvað bifreiðina áður en árekstur varð, er ekki hægt að leggja það til grundvallar að ökumaður B hafi stöðvað bifreið sína það löngu áður að það skipti máli við sakarskiptingu. Hvorugur ökumaður telst hafa gætt nægilega að annarri umferð í umrætt sinn. Með hliðsjón af gögnum málsins þykir ekki tilefni til að leggja meiri sök á annan ökumann umfram hinn.

Niðurstaða.

Hvor ökumaður ber helming sakar.

Reykjavík 15. janúar 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.